

[Voigt]

Det fremgår af en skrivelse fra Grønlands Tekniske Organisation, dateret den 2. november 1977, til politimesteren i Godthåb, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, under hvis regie sagen hører, ikke efter 31. december 1978 vil acceptere brugen af walkie-talkies med en effektydelse på over 1 Watt. Denne skrivelse har medført, at politimesteren i Godthåb har udsendt en skrivelse til Grønlands kommuner, hvoraf det fremgår, at brugerne efter denne dato kan forvente retsforfølgning.

Ved en samtale med borgmesteren for Narssaq kommune den 14. august 1978 gav borgmesteren over for spørgeren og andre folketingsmedlemmer udtryk for, at det var forkert at forbyde en sendeeffekt på 5 Watt, idet 1 Watt ikke var tiltrækkelig til at nå op over fjeldene. Borgmesteren gav udtryk for, at disse sendere var af stor betydning for bl. a. de små bygder og de mange småbåde, der blev anvendt til transport og fiskeri, når der var behov for at tilkalde hjælp. Derudover oplyste borgmesteren, at Narssaq kommune i 1976 havde sendt en ansøgning til ministeriet om at få tilladelse til fortsat at bruge 5 Watt efter udgangen af 1978. Borgmesteren udtrykte forundring over, at der ikke var kommet svar endnu, hvilket efter spørgerens opfattelse er en berettiget forundring, idet ansøgningen er over 2 år gammel. Der er nu kun 4½ måned, til bestemmelsen træder i kraft, så det er vel snart tiden, at der afgives et svar på ansøgningen.

Borgmesteren oplyste også, at hun havde talt med bl. a. helikoptertjenesten, som over for hende havde givet udtryk for, at de nuværende sendere ikke forstyrrede deres kommunikationer. På denne baggrund må det være rimeligt, at ministeren får foretaget en tilbundsående undersøgelse af, hvorvidt det er korrekt, at 5 Watt virker forstyrrende på flyenes kommunikationer. Det er bestemt ikke nok, at Grønlands televæsen påstår, at disse forstyrrelser finder sted. Det må virkelig grundigt undersøges, eftersom brugen af en sendeeffekt på 5 Watt i stedet for 1 Watt kan være særdeles afgørende for, om menneskeliv går tabt. Hvis undersøgelsen resulterer i, at der ikke finder forstyrrelser sted, bedes ministeren omgående meddele landsrådet dette, idet spørgsmålet efter borgmesterens opfattelse skulle drøftes i rådet her i efteråret.

Besvarelse (31/8 78):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Spørgsmålet om at hæve den tilladte effekt for private radioanlæg til 5 Watt har været rejst adskillige gange.

En ukontrolleret anvendelse af private radioanlæg med denne effekt vil kunne medføre forstyrrelser i de offentlige teletjenester og dermed i sikkerhedstjenesten for fly og skibe. Dette gælder især for modtagerantenneanlæg med bredbåndsforstærkning, som i vid udstrækning anvendes i Grønland. Forstyrrelserne giver sig primært til kende ved en forringelse af modtageforholdene for modtageranlæg på jorden og vil normalt ikke blive bemærket af flypiloter og skibsførere.

Ministeriet for Grønland har ikke i 1976 modtaget en ansøgning fra Narssaq kommune om en forøgelse af effekten til 5 Watt, og der er muligvis tale om, at spørgsmålet har været rejst som et led i den almindelige debat, der fulgte, efter at sagen havde været fremme på landsrådsmødet i 1975.

I marts 1976 gav dette anledning til, at ministeriet sendte landsrådet en redegørelse, hvori man bl. a. anførte, at de gældende bestemmelser hvilede på en anbefaling fra Den europæiske Post- og Telekommunikationskonference, CEPT, som Danmark havde tilkendegivet at ville følge.

Denne redegørelse mener jeg må antages at dække, hvad der på dette tidspunkt var fremme i den almindelige debat om emnet.

Det kan tilføjes, at spørgsmålet vil blive drøftet på landsrådets efterårssamling, og at der i øvrigt arbejdes videre med at finde mulige løsninger på problemet.

Til *justitsministeren (22/8 78)* af:

Kurt Hansen (VS):

»Hvad er ministerens holdning til den stadig stigende politibrutalitet over for aktionerende arbejdere og demonstranter, der støtter de aktionerende arbejdere, sådan som det bl. a. kom til udtryk ved fragtmanshallen i Glostrup?«

(Spm. nr. 1157).

Begrundelse.

I de seneste år er aktionerende arbejdere hyppigt blevet mødt med politibrutalitet. Jeg